

Είναι το ζήτημα οι μετανάστες;

Ο Κάμερον το αναδεικνύει, το Μεταναστευτικό ωστόσο δεν είναι το κύριο θέμα που καίει τη Βρετανία

TA NEA / THE PROJECT SYNDICATE
 ΤΟΥ BILL EMMOTT

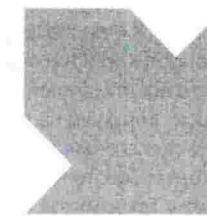
Αραγε, οι βρετανοί ψηφοφόροι μισούν γενικά τους ξένους ή ειδικά τους τσαμπατζήδες; Αυτό είναι ουσιαστικά το ερώτημα που έθεσε ο βρετανός πρωθυπουργός Ντέιβιντ Κάμερον στην πολυαναμενόμενη ομιλία με θέμα τη μετανάστευση από τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την οποία εκφώνησε πριν από μερικές ημέρες στην έδρα της βιομηχανίας JCB.

Αυτό που φαίνεται να πιστεύει ο Κάμερον είναι ότι οι ψηφοφόροι δεν έχουν πρόβλημα με τους Πολωνούς ή τους Λιθουανούς που εργάζονται στα εργοστάσια του JCB στη Βρετανία. Το πρόβλημά τους είναι να μην καταχρώνται οι μετανάστες το κοινωνικό κράτος. Η ομιλία του Κάμερον ήταν η απάντησή του στην πρόσφατη αποστασία δύο βουλευτών των Τόρις στο UKIP, ενός κόμματος με αντιευρωπαϊκές και αντιμεταναστευτικές θέσεις για το οποίο φοβάται ότι θα μπορούσε να κλέψει τις συντηρητικές ψήφους στις εκλογές του προσεχούς Μαΐου. Οσο έξυπνα, όμως, κι αν μίλησε ο Κάμερον, είναι αμφίβολο ότι θα καταφέρει να κοντράρει το UKIP. Επιπλέον, κάνει τη συζήτηση που γίνεται στη Βρετανία για τη θέση της στην ΕΕ να εστιάζει σε λάθος σημείο.

ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΣ. Είναι αλήθεια ότι η ομιλία του Κάμερον ήταν πιο μετριοπαθής από ό,τι περίμεναν πολλοί - ακόμη και μέσα στην κυβέρνησή του. Κάποιες από τις δηλώσεις του των τελευταίων εβδομάδων έδωσαν την εντύπωση ότι τάσσεται κατηγορηματικά εναντίον της ελεύθερης κυκλοφορίας των ευρωπαϊκών πολιτών, δηλαδή εναντίον μιας από τις θεμελιώδεις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πράγματι, ο Κάμερον υπογράμμισε τη βούλη-

ση της Βρετανίας να παραμείνει ανοικτή απέναντι στον υπόλοιπο κόσμο περιορίζοντας παράλληλα τα προνοιακά δικαιώματα των ευρωπαϊκών μεταναστών. Ειδικότερα, πρότεινε για τους μετανάστες να λαμβάνουν τα προνοιακά επιδόματα που λαμβάνουν οι χαμηλόμισθοι βρετανοί εργαζόμενοι αφού θα έχουν εργαστεί επί τέσσερα συναπτά έτη. Παράλληλα, πρότεινε να μη λαμβάνουν επίδομα τέκνων οι μετανάστες τα παιδιά των οποίων ζουν στη χώρα της καταγωγής τους. Αυτές οι προτάσεις θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν πρόβλημα ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου στο πεδίο των διακρίσεων. Ωστόσο, είναι απίθανο να φτάσει μια τέτοια υπόθεση στην ευρωπαϊκή δικαιο-

σύνη πριν από τις επερχόμενες εκλογές. Ο πολιτικός κίνδυνος για τους Συντηρητικούς είναι να μην έχουν αντιληφθεί ποιες ακριβώς είναι οι διαθέσεις της κοινής γνώμης. Ενδεχομένως οι ψηφοφόροι δεν έχουν πρόβλημα μόνο με τους τσαμπατζήδες αλλά και με τους ξένους. Αν ισχύει κάτι τέτοιο, ο περιορισμός των προνοιακών δικαιωμάτων των μεταναστών δεν είναι η ενδεδειγμένη λύση. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Κάμερον πρέπει να στοχοποιήσει τους ξένους. Εκείνο που πρέπει να κάνει είναι καθυσχάσει τους ψηφοφόρους ότι το οικονομικό τους μέλλον είναι φωτεινό. Όπως φαίνεται οι Βρετανοί, όπως και οι λοιποί πολίτες στην Ευρώπη, αισθάνονται ότι έχουν υπερφορολογηθεί για

Η σύγκριση

Η Βρετανία δέχεται περισσότερους μετανάστες από τις χώρες εκτός ΕΕ παρά από ευρωπαϊκές χώρες. Οι δεύτεροι είναι πολύ πιο πιθανό να επιστρέψουν στις χώρες καταγωγής τους

Ο Ντέιβιντ Κάμερον στην ομιλία του στην καρδιά της βιομηχανίας JCB. Ο Βρετανός πρωθυπουργός αναφέρθηκε εκτενώς στους ευρωπαίους μετανάστες. Αυτό που βλέπει είναι να «μεταναστεύουν» οι συντηρητικές ψήφοι στο UKIP

διάφορες κοινωνικές υπηρεσίες, των οποίων οι δαπάνες μειώνονται συνεχώς. Η οργή τους ενισχύεται από το γεγονός ότι τα τελευταία πέντε χρόνια υφίστανται μειώσεις και τα εισοδήματά τους. Το αποτέλεσμα είναι ότι πολλοί ψηφοφόροι τρέφουν αρνητικά συναισθήματα απέναντι σε αυτούς που λαμβάνουν επιδόματα και φοβούνται τον ανταγωνισμό στην αγορά εργασίας. Το συναίσθημα τροφοδοτεί την άνοδο του λαϊκιστικών, αντιευρωπαϊκών και ξενοφοβικών κομμάτων στην Ευρώπη.

Η ΔΙΑΦΟΡΑ. Υπάρχει, ωστόσο, μια σημαντική διαφορά. Κι αυτή είναι ότι το UKIP κερδίζει έδαφος, παρά την ταχεία οικονομική ανάπτυξη (άνω του 3% ετησίως, η υψηλότερη στην Ευρώπη). Εως τον Μάρτιο, ο Κάμερον πρέπει να πείσει τους ψηφοφόρους ότι η βρετανική οικονομία θα συνεχίσει να αναπτύσσεται και ότι αυτή η ανάπτυξη θα καθρεφτιστεί στα εισοδήματα. Η μετατόπιση του κέντρου βάρους της συζήτησης θα λειτουργήσει και προς όφελος του εθνικού συμφέροντος. Αναδεικνύοντας το θέμα της μετανάστευσης, ο Κάμερον κινδυνεύει όχι μόνο να φέρει στο επίκεντρο της συζήτησης το θέμα της παραμονής της Βρετανίας στην ΕΕ, αλλά και να το συνδέσει άμεσα με το Μεταναστευτικό. Μακράν πιο σημαντικό ζήτημα για τη Βρετανία, ωστόσο, είναι το μελλοντικό στάτους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης μιας χώρας που δεν είναι μέλος της ευρωζώνης. Σε αυτό το ζήτημα είχε εστιάσει ο Κάμερον πριν εμφανιστεί δυναμικά στο προσκήνιο το UKIP. Και σε αυτό το ζήτημα ήρθε η ώρα να επιστρέψει.

Ο Μπιλ Ιμστ είναι πρώην αρθρογράφος του περιοδικού «Economist» και συγγραφέας των βιβλίων «Good Italy, Bad Italy» και «The Rivals: How the Power Struggle Between China, India and Japan Will Shape Our Next Decade»